

DRAČICE 2019

**TÁBOROVÁ
KRONIKA**

2402 PRÁČATA RAPŠACH

Den 1. – sobota 29. 6. 2019

A je to tady zas. Sešli jsme se tu v hojném počtu, včetně 10000 mravenců, na které Martin zaútočil svými rychle působícími chemikáliemi. Když jsme přijeli na tábor, byli jsme udiveni novými, cituji Šíšu: „!nepromokavými! plachtami.“ Když jsme se vybalili, následoval úvodní nástup, na němž kromě proslovu Šíši proběhla každoroční tradice vztyčení vlajky, o kterou se letos postarali bratři Pytlové (Slávisti). Poté šla většina tábora na pískovnu, kromě 4 stavebních expertů (plus Hanz), kteří postavili volejbalové hřiště (Kuba 2x riskoval svůj život). Poté klasicky večere, nástup, čištění našich zdravých zoubků a poté „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Psali 4 nový kronikáři.

Verča, Nikča, Zvíře, Kája

Den 2. – neděle 30. 6. 2019

Do dnešního krásného teplého dne jsme se probudili po krásném zpěvu naší Eší. Potom šli pro dřevo nejsilnější kluci z tábora (Kuba a spol.) + malé děti + Viktor, který šel pro smůlu (smolu). Na oběd jsme měli vepřové kostky a dobré brambory, které loupały naše nejšikovnější tábornice. Po poobědovém odpočinku jsme se šli vyšplouchat na pískovnu. Jelikož si Kreklík dopoledne testoval naši fyzickou zdatnost a šifrové umění, dozvěděli jsme se konečně, jak budou vypadat naše týmy (Luxmor, Luxvir, Luxterie

a Opožděný Lux). Poté následovala Kreklíkova krátká zvířecí etapa, v níž jsme měli za úkol vytvořit zvířata za pomoci svých těl. A chvíli na to nám Kreklík pracně vysvětlil, jak nakazit své okolí. V období večere, které jsme se dočkali, se podával chléb s rybičkovou pomazánkou. Když se všichni dosyta napapali, přišel Tadeáš s nápadem zahrát si vybiku. Po namáhavé vyběce Kreklík zapískal na svou magickou píšťalku, čímž oznámil, že chce ukončit den. Jako obvykle nás čekal zahajující táborák, který přiletěla zapálit čarodějnice Zvířetice. Když to „všichni odzpívali“ nastalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat pomodlit a spát.“

P.S.: Verča měla zakázky na pletení copánků.

P.P.S.: Zvíře se zase polil smolou.

P.P.P.S.: Zvíře překvapivě vyhrálo dnešní zvířecí etapu.

*Luxmor Jiřík, Luxvir Kájuška, Luxterie
Verča a Nikča, Opožděný Lux Zvíře*

Den 3. – pondělí 1. 7. 2019

Dnes nás svým tenkým hláskem probudil Luxík. Dnešní snídaní tvořil chléb s medomáskem, šunkou a máslem. Po namáhavé rozcvičce a výtečné snídani, jsme šli nakazit pacienta Lojzu, kterého se pokoušel zachránit doktor Kreklík, bohužel u jednoho případu se to nepovedlo (Verči tým zasahoval). Následoval další Kreklíkův vejmysl v podání vodní chytáčky plastomíčkové ultrasupermega hry, ve které opět zvítězil tým žlutých. Na oběd, na který jsme si museli „chvilí“ počkat, jsme dostali friko a opět výtečné vdolečky. Jelikož jsme se chtěli někam projít, uprosili jsme Kreklíka na krátkou „procházku“ k soutoku, kterou zase opět nečekaně vyhráli žlutí. Když si Kreklík všiml, že všichni velcí odpočívají (po náročné etapě - jen pro některé) nenapadlo Kreklíka nic jiného než si zahrát přehazku. Po náročné přehazkové bitvě, kterou vyhrál zvířecí tým, nás zasáhla silná epidemická bouře, kterou naneštěstí všichni přežili ve zdraví. Jedna parta inteligentů se rozhodla zahrát si přehazku i v „mírném deštičku“ (chcalo jako sviňa). Ještě před hvizdem magické píšťalky jsme si stihli zasoutěžit v jednoduché všímavé zrakové hře jednotlivců. Když proběhl klasický denní ukončovací obřad, při kterém se rozdaly ztráty a nálezy a dopisy, nastalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát“.

P.S.: Celý den jsme na sebe všichni lili vodu (byli jsme opravdu mokří).

Zvíře, Verča, Nikča, Jiří, Žahour

Den 4. – úterý 2. 7. 2019

Už jsme tady zas! Jako každý rok i letošní den začal pod vedením Martina a jeho mocných KaniKuly. Po protancované rozcvičce následovala snídaně v podání trojbarevné virové marmelády. Dopoledne nás čekala další etapa, která nesla název Kreklíkův ňoumus (sedí to), ve které jsme měli za úkol poskládat Kreklíkovo (nakažené) DNA, které jsme museli hledat v temném pustém lese a na jejímž konci jsme se dozvěděli, že tuto etapu vyhrál super skládací Kevinovo tým.

Po předobědovém odpočinku nás čekal obědový oběd, který jsme si všichni převelice vychutnali, jelikož nám kuchařská četa uvařila "mišmaš" zeleniny, rýže a masa. Při poobědovém odpočinku část z nás hrála s naší Eší hru s barevnými míčky. I když to tak ráno nevypadalo, odpoledne se rozsvítilo sluníčko a tak se vedoucí rozhodli vzít nás na pískovnu (a konečně taky k Čmucharům). Když jsme přišli do tábora a uviděli jsme, co nás čeká, nikdo z toho nebyl šťastný (a někteří z toho dostali málem bakteriální infarkt). Čekala nás opičí dráha na kolech. Jelikož vedoucí měli dnes jednotlivců málo, oznámili nám, že se bude hrát vybíjená. Po únavné vybice jsme se dočkali opékaných buřtíků. Po sportovním večeru nás svolala magická píšťalka k nástupu a dále následovalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S. Tuhle kroniku jsme psali skoro 2 hodiny (psal to dyslektik).

Daněk J., Verča, Honzík, Zvíře, Nikča, Kevin

Den 5. – středa 3. 7. 2019

Guten tag! Dnes nás probudila Eliška se svou kytarou a písničkou Dobré ráno. Po nástupu naší Eší, jsme se od naší Eší dozvěděli, že s naší Eší pojedeme na cyklovýlet, který proběhl alespoň pro některé v pořádku (avšak našlo se pár jedinců, kterým tento cyklovýlet dal zabrat). Začali jsme u Morového prasečáku, dále jsme pokračovali přes břízky až k mostu u nakaženého Zajíce. Následovala cesta k Nové Huti přes zamořené Umyvadlové skály. Poté jsme dojeli na křižov

vatku mezi Chlumem a Klikovem, kde jsme se šiškami trefovali do značek, které byly obodovány. Pak jsme jeli přes Kosky rovnou do tábora, kde jsme ale stejně čekali na oběd (nakonec jsme se dočkali). A poté jsme se šli vyšplouchat na pískovnu a zase zpět. Po odpoledním odpočinku nás čekala soutěž jednotlivců, ze které jsme opravdu !nikdo! neměli radost. Ke konci dne jsme si poslechli přednášku od naší Eší o tom, co je to TOM. Následně nás opět svolala magická píšťalka k nástupu a dále následovalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Dnes jsme opravdu nic jiného nedělali (nebylo o čem psát).

Honzík, Kajča, Verča, Zvíře, Jiří

Den 6. – čtvrtek 4. 7. 2019

Hello! Se svým hlubokým hlasem a namáhavou rozcvičkou nás dnes probudil Tomáš. Po výborné snídani a nástupu všech bakterií a virů, nás při další etapě Kreklík připravil o ruce. Museli jsme vypít Adamův hrnek nakažené vody, dále vynést pneumatiku nafouklou zamořeným vzduchem, sníst otrávené jablko a přenést přes slalom radioaktivní předměty. Tuto handicapovanou etapičku vyhrál "samozřejmě" Zvířecí tým. K dnešnímu obědku nám naši skvělí kuchaři ukuchtili smažený sýr s podomácku vypěstovanými, sesbíranými, oloupanými, umytými a nakrájenými bramborami + podomácku koupený kečup a tatarka. Když někteří z nás pracně usnuli pod naším stoletým stromem, tak nás co nejhorším způsobem vzbudil Honza (fixou). Po tomto probuzení následovala Kreklíkova zadní smradlavá píšťalka, přitom padlo oznámení o dlouho prošené etapě. Při této etapě se stalo mnoho zvláštních událostí, např. Jiří a Kevin šli už od začátku špatně, Verči tým vyrazil 45 minut po začátku a přesto se dostal před Zvíře, který vyšel jako první (nakonec to žlutí opravdu vyhrálj). Když se všichni nakonec šťastně dostali do tábora, dostalo se na zasloužený odpočinek, po kterém šli někteří otužilci na pískovnu. Po sportovně-odpočinkovým večeru, nás magická píšťalka svolala k nástupu a dále následovalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Dopoledne jsme zapomněli na etapu s modřínem.

P.P.S.: Jiří musel bohužel ze zdravotních důvodů jít spát.

Vejů, Honzík, Jiří, Mapařka, Zvíře

Den 7. – pátek 5. 7. 2019

Konichiwa! Do krásného pátečního dne nás svým tenoučným dětským hláskem probudil Adam, Adam, Adam, Adam. Dnešní den byl spíše odpočinkový, do doby než přišel Kreklík s nesmyslnou etapou s kroužky. První kolo proběhlo v pořádku, jelikož jsme hodnotu barev na kroužcích znali, pak ale přišly kola, kdy jsme hodnotu neznali a museli jsme jí zjistit. Po první části tohoto kola hodnoty nikdo nezjistil a tak jsme museli pokračovat dál, po tomto kole jako první

hodnoty zjistila Verča (na 1. Pokus!). Na oběd jsme za odměnu z předešlé etapy dostali knedlíček s kuřátkem na paprice. A než jsme si po obědě stačili odpočinout a pořádně strávit jídlo, přišel Hanz s Tomášem, že by chtěli dokončit nedokončené postižené jednotlivce. Poté co se konečně dohráli postižení jednotlivci, ve kterých 2 kluky ve finále rozdrtila Kristýnka (styďte se, Kubo a Dane!), jsme se šli vykoupati do studené pískovny a poté na zmrzlinku k našim oblíbeným Čmucharům (doplnit zásoby chipsů,...). Poté co někteří z nás utratili zbytek svých penízků, jsme se vydali zpět do tábora, kde na nás čekal jogurt a zasloužený odpočinek. Když někteří dohráli volejbal, pingpong, atd..., svolala nás magická píšťalka k nástupu a dále následovalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

Vejů, Zvíře, Jiří, Nikča

Den 8. – sobota 6. 7. 2019

добрый день! Dnešní ráno pár z nás zahájilo trošičku neobvykle zkrášlením Honzovo Baníkovského auta. Poté co jsme dodělali výborné kakajo a ručně nakrájeli vánočku, Kamča probudila zbytek tábora a ihned je vzala na běh k „břízám.“ Snídaně, nástup (který byl trochu zmatený) a pak jsme se vrhli na přípravu půlícího táboráku a scének. Dnešní oběd byl netradičně brzo, byly špagety po dračicku. Po poobědovém odpočinku jsme vyrazili na pořádnou domácí očistu, najíst se a do Penny doplnit zásoby. Do doby, než nás magická píšťalka svolala k nástupu, jsme měli čas na nacvičování našich scének k táboráku. Přišel čas na půlící táborák a na naše skvělé scénky, kterým vládli Kali a jeho „vystoupení“ + autogramiáda. Poté co jsme dozpívali, dočetli kroniku a dopředvedli scénky přišel čas na klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Omlouváme se, že jsme včera zapomněli zmínit Kaliho nebezpečné skoky na jeho ručně vyrobené houpačce do říčky Dračice, přičemž málem přišel o záda.

Vejů, Kája, Zvíře, Jiří

Den 9. – neděle 7. 7. 2019

Bonjour! Do líné neděle nás probudila naše Lucinka a se svou (ne)rozcvičkou jsme se ihned vrhli na snídani. Taková „menší“ rozcvička nás čekala hned po nástupu, kdy jsme běhali

do lesa a zapamatovali si písmena s čísly, které jsme poté řekli tlumočnickům a ty je následně pomocí mimiky předváděli zapisovatelům. Tuto etapu poprvé za tenhle tábor vyhrál Jířa. Poté jsme vyluštili zprávu, která nás poslala na prasečák pro obálku, ze které jsme v táboře vyndali skládačku bakterie, poskládali jsme to a do oběda už jsme měli volno. Na obědek, na který jsme se všichni už od nástupu těšili, jsme měli kuřízek a vepřízek s bramborami a okurkovým salátem. Po výtečném obědě a poobědovém odpočinku

j jsme se vydali na „cyklovýlet“ do Suchdola na letní venkovní divadlo, na představení Eliščiných pohádek. Jelikož nám dnešní pohybová zátěž nestačila, když jsme přijeli, zahráli jsme si vybiku, se kterou nás zároveň čekal Mistr šifer a poté i další jednotlivci s hádáním věcí. Po vajíčkové pomazánce alá večeri si více pohyblivá část táborníků dala fotbalový match (3 vedoucí vs. děti), který měl i svého rozhodčího (Šíšu) a který bohužel vyhrálo trio vedoucích Kreklík, Adam, Honza (příště vám to rozdáme). Poté nás svolala magická píšťalka k nástupu a dále následovalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

Vejů, Zvíře, Jiří, Beruška, Kájuš, Niki

Den 10. – pondělí 8. 7. 2019

Tschüs! Do studeného rána nás probudil Hanz, s jeho důkladnou rozcvičkou, ve které nesměl chybět ani běh k bývalým břízám. Po snídani a nástupu jsme dopoledne měli dlouhé volno, následoval gulášek s epidemickým knedlíkem a poté další dlouhé volno. Po krásném dlouhém volnu, nás čekal orientační běh na jednotlivce. Ani si poslední dobíhající závodník nestihl odpočinout a už nás Eší hnala na další etapu, ve které jsme měli místo šifer otázky o tom, co je to TOM, ve které 2 týmy ze 4 šly "občas" špatně.

Když jsme došli do tábora, čekala na nás večere v podání chlebu s česnekovou pomazánkou. Pak jsme měli další volno, které někteří využili k přípravě na zítřejší turistický závod nebo k hraní baseballu. Po dalším večerním bodování úklidu čekal Adama krásný letecký den, na jehož konci skončil Zvíře v řece. Následně Hanz zapískal na magickou píšťalku, kterou nás svolal k nástupu a dále následovalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Dnes jsme zase nic nedělali.

Vejů, Jířa, Niki, Kamča, Zvíře

Den 11. – úterý 9. 7. 2019

Ola! Hanz DutoSchwarz nastoupil opět na scénu. Jakmile skončila důkladná rozcvička, vyčistili jsme si zoubky, dali si snídani a čekal nás nástup v opětovném podání Hanze. Jelikož nás dneska čekal "turistický závod" po nástupu nám nezbyvalo nic jiného než učit a učit a učit se uzle. (Nutno poznamenat že Křeček se překvapivě naučil všechny uzle!) Když Kreklík

zpozoroval, že už se nikdo nemá, co učit, poslal nás sbírat papíry ze včerejší etapy. Při dokončování etapy se Kristýnka vrátila do tábora s Verčíným ztraceným špendlíkem (měla ho zapíchlý v noze). Tato etapa nás natolik vysílila, že někteří hladem křičeli tak, že nám málem praskli bubínky. Konečně jsme se dočkali oběda, na který jsme měli knedlíky se včera nasbíranými nakaženými borůvkami. Po dlouhém poobědovém odpočinku nás čekal natolik očekávaný turistický závod. Když si všichni vyčistili bláto, které sebrali na plížení, mohl začít Mistr uzlů. Po douzlování se vyhlásila balónková bitva, kterou na(ne)šťěstí všichni přežili a tak mohl den v klidu skončit. Následoval tradiční večerní volejbal. Pak opět Hanz zapískal na magickou píšťalku, kterou nás svolal k nástupu a dále následovalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Nebýt Kamči supersíly, skončila by možná v řece.

P.P.S.: Dnes jsme se dočkali buřtové večeře.

P.P.P.S.: Po obědě jsme se rozloučili s Kaťou.

Vejú, Zvíře, Jiří, Kreklík, Niki, Kája, Beruška

Den 12. – středa 10. 7. 2019

Hola hola! Baníkova autoskotéka nás volá! V krásném černém nabušeném autičku nás přijel probudit náš slavný Kali, s drsným Jiřím a choreografem Zvířetem, který si se skoro celým táborem nakonec zatancoval taneček okolo auta s velkou choreografickou pomocí (bez)zubatého Křečka. Jelikož jsme to loni nestihli, dnes klukům nezbyvalo nic jiného než rozebrat staré latríny. Mezitím ostatní uklidili tábořiště a holčiny umyly latríny. Při demolici latrín dostali dva experti "výborný" nápad - zahrát si hajzlrpkýnkovou

bitvu, při níž přišel jeden z účastníků skoro o 2 zuby. Po důkladném úklidu jsme se dočkali rozstřílených ptáčků s rýží. Jelikož dnešní den nebyl zrovna nejteplejší, začali se spalovat staré latríny a další staré kousky dřeva. Naše Eší si nás chtěla otestovat, jestli jsme všechno nezapomněli a tak jsme si dali kvízovou etapičku o tom, co je to TOM, kdy jsme museli házet pingpongový míčky do kelímku, později, protože to Eší přestalo bavit, jsme míčky ke kelímku cvrnkali. Abychom se nenudili, vymyslela pro nás naše Eší s bratříčkem Kreklíkem další etapičku, kde hrála hlavní roli tasemnice z roliček od toaletáku, na kterých naše Eší pracovala celý rok (cituji Baníka: „Eší to pořádně odsrala“). Při přípravě další soutěže pro jednotlivce se ukázala odvaha a letecké umění našeho dalšího (bez)zubého kamaráda - malého Kubíka. Když se jednotlivci pořádně otestovali, mohla začít uchošťourová bitva. Z naší paměti vypadli ještě jedny jednotlivci, kteří se konali po skvělém rozstříleném obědku. Pak nás čekala volnočasová aktivita, ve které jsme si stihli zahrát i schovku-neschovku. Přitom se ještě pořád páli-

lo staré dřevo. Pak nás Kali svolal magickou píšťalkou k nástupu, ukončil den a následovalo klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Krásný den, zoubky ven.

P.P.S.: Při rozebírání starých latrín jsme si stihli zastřílet z Martinovy kuličkovky.

Vejš, Zvíře

Den 13. – čtvrtek 11. 7. 2019

Čau, čau, čau. Dnešní budíček a rozcvičku si vzal na starost Jiřík. Po hladové snídani jsme zahájili letošní premiérovou závěrečnou etapu s novými kapitány. A šli jsme... První část závěrečky jsme začali v hangáru, kde na nás čekala primitivní tyčková skládací „šifra“, která nás poslala na Žabinec. Po dlouhém přemýšlení si stejně všechny týmy musely vzít nápovědu, abychom se vůbec někam dostali, nakonec jsme se po dlouhém hledání došoupali ke kotě 451. Tak na nás čekala další záludná ale poté primitivní šifra,

kteřou jsme opět nedokázali vyluštit bez pomoci Kreklíka. Odtud jsme utíkali na Žabárnu a pak konečně hurá do tábora na obídek, na zeleninu, brambor a maso. Když jsme tak nějak strávili oběd, vydali jsme se na druhou část závěrečné etapy. Tu jsme opět začali v hangáru, pak jsme pokračovali k mostu u Zajíce, zde byla šifra velmi překvapivě lehká. Jelikož jsme kvůli dopolednímu zdržení museli zkrátit odpolední část, místo na Novou Huť jsme šli akorát na umyvadlovky. Dále jsme se pak plazili ke studánce u Františkova, kde nás šifra poslala na bývalý tábořiště u Františkova, o kterém snad nikdo z nás netušil, a proto jsme se všichni vydali na tábor u pekla, poté jsme se dozvěděli, že tábořiště bylo u pískových lomů a tak jsme se přesunuli tam. Tam jsme letošní závěrečnou etapu ukončili a doplazili jsme se do tábora. Čekala na nás večeře, po níž následovalo vyhlášení Mistra uzlů, Mistra šifer, TZ, jednotlivců a celotáborové hry. Jelikož byla hladová večeře a zásoby už došli, šli jsme k našim oblíbeným Čmucharům. Přišli jsme až po nástupu, takže jsme magickou píšťalkou neslyšeli. Vrhli jsme se rovnou na klasické čištění zoubků a pak „vyčůrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Dnes jsme si vybírali týmy na Hry bez pranic.

Vejš, Jiřík, Zvíře, Honzík a Jeníček, Nikulka, Kájinka

Den 14. – pátek 12. 7. 2019

Hola hej! Jelikož dnes ráno přšlo budíček, který měl na starost náš oblíbený Kreklík byl trochu později. My mu to ale odpouštíme, jelikož snídane byla velice povedená, neobvykle jsme dostali jakousi kulatou masovou věc, které se prý přezdívá salám. K této neobvyklé věci jsme dostali takové množství kakaja, že by to nevyčila ani celá armáda mravenců. Poté jsme

stavěli obří závěrečný mega táborák (75 cm), tudíž nic těžkého. Díky tomu jsme měli spoustu času věnování se přípravám vlajek na 3. jubileum 25. ročníku Her bez pranic. I přes spoustu času jsme se nezmohli na originálnější názvy než: Kokosáci, Kofoláci, Girls power, Houbyšky, Youtube crew, Pytlíkovci a RumVirum Táborum. K obědu jsme měli svíčkovou s bezsvíčkovým knedlíkem a osvětleným masíčkem. Po několika přeháškách mohla vlajková a ohňová četa hry zahájit. První hra „pinggolf“, která letošní ročník otevřela, dopadla nečekaně pro RVTáky, kteří skončili druhý. Tuto ztrátu ale hned dohnali v následující hře „CDpřehrávač“, kde se jim vyplatilo vsadit čmelíka. Další hry „Čtyřnožka, Mravenec a Dostihy“ dopadly našťěstí bez zranění a tak se Hry bez pranic mohly ukončit. Následovalo vyhlášení a dlouhé blahopřání. Vedoucí nás opět nezklamali a hordu létajících bonbónů nás zahrnuli. K večeri jsme měli zbytky a mohli jsme se tak přemístit k poslednímu táboráku tohoto roku. Rozdaly se pochvaly a medaile, sluníčkové medaile za pořádný úklid, zazpívaly se písně a jako každý den, Šíša zavelel na klasické čištění zoubků a pak „vyčúrat, pomodlit a spát.“

P.S.: Nevíme, jak dlouho budeme sedět u táboráku.

Veju, Zvíře, Tadeáš, Báňa

Den 15. – sobota 13. 7. 2019

Dnes nás probudil Šíša, ale jelikož nás čekalo hodně práce, rozcvičku jsme dnes vynechali a vrhli se tak rovnou na zuby a poté na snídani, ke které byla marmeláda, na které jsme si všichni pochutnali. Poté Šíša zahájil poslední táborový den a vrhli jsme se na důkladně pořádný generální úklid tábořiště. Když se vše uklidilo, mohli jsme si jít sbalit své věci. Následně Šíša naposled zapískal na magickou píšťalku a pak jsme si zazpívali 2 velice smutné písničky. Po utření slz, posmrkání všech koupených kapesníků a rozloučení se se všemi, jsme se začali rozjíždět do svých domovů s nadějí, že se tu příští rok zase všichni sejdem a že bude stejně mega supr čupr jako ten letošní. Teď se s vámi loučí vaši skvělí kronikáři Veju, Kajča, Nikolka, Zvíře, Jiří a Honzík. Tak snad zase příští rok. **Ahooj!**

A je tu poslední den pobytu,
příští rok snad budem tu.

Budte s námi u toho,
nebojte se ničeho.

Rodiče vás potřebují,
na 14 dní se nás zbaví.

My tu ale rádi budem,
a dopisy vám pošlem.

Vy si je pak přečtete,
a za rok nás zas vyšlete.

A to je ten náš tábor dračí,
kde bojí se nás všichni svatí.

Vedoucí nás ale krotí,
občas nás i skropí.
My jim ale odpouštíme,
ale někdy se i pomstíme.
Teď už jdeme balit věci,
další noc tu nebudeme přeci.
Čistý prádlo do tašky,
špinavý zas do pračky.
To je konec tábora,
zavírá se závora.
Za rok zase nashledanou,
budeme spát s čistou hlavou.

Pac a pusu mějte se,
my už vážně jedeme.

Vejů, Ted, Zvíře

